

Mihails Mošenkovs
3. turpinājums

Trešā diena Japānā. 18. augusts. Pulkstenis rāda 15:00... Atlicis pavisam maz. Trīs meditāciju nedēļas, 21 diena. Jošiko steidzina: „Iesim, parādišu vietas, kur, iespējams, meditējis Usui. Jāpaspēj līdz četriem, tad būs otra lūgšana tev.” Zinu, ka Jošiko pirms manas atbraukšanas zvīnījusi uz Kuramas templi un no tempļa kalpotājiem centusies uzzināt (viss, ko dara japāņi, ir ļoti patiens, neliekuļots, ar 100% atbildību), vai viņi kaut ko zina par Mikao Usui, vai tiesa, ka Mikao ieguvis apskaidrību pie viņiem Kuramas kalnā? Tempļa kalpotāji atbildējuši, ka par Mikao Usui neko nezina, taču visi par to taujājot. Viņi domājot, — ja Mikao Usui saņēmis apskaidrību Kuramas kalnā, tad kādā no vietām, kur parasti meditē mūki un arī citi praktizējas meditācijā. Tāpēc Jošiko, vedinot aiziet apskatīties, vēlējas parādīt man vietas, kur varētu būt meditējis Mikao Usui. Tas man liels gods.

Gandrīz vai skriešus dodamies augšup. Pakāpieni ir no koka; zeme, saknes, no apakšas strāvo minerālie avoti, tiem blakus kausiņi, lai varētu nomazgāties. Arī šeit jūtama palīdzība. Lieliski! Tajā pat laikā aizvien mazāk un mazāk civilizācijas, precīzāk, tūristu. Jošiko rāda – lūk, šeit laukumiņš meditācijām un tur arī. Galvenokārt

tā ir kaila zeme taciņas tuvumā kā miniatūras plāviņas, izvietotas amērā haotiski. Atrodam lapenīti meditācijām, ko video uzņēmīs Ardžava (vismaz man liekas, ka tieši šo). Aizslēgta. Dodamies tālāk... Tikai pašās beigās uzejam lapenīti ar soliņiem, tualeti un visu, kas pieņākas. Turpat staigā četri cilvēki, acimredzot, — pēc meditācijas. Paklanāmies, tāpat kā visur. Šo vietu toreiz skatīju pirmo un pēdējo reizi. Lai kā arī vēlāk centos, labiekārtoto meditāciju lapenīti vairs neizdevās uziet (laikam ne velti to nodēvēju par lapenīti, nevis templi). Nekas, nākamreiz uziesu...

Jošiko mudina: „Jādodas atpakaļ, mēs kavējamies!” Sākam skriet (kājas jau tobrīd sāpēja). Tā, domājams, ir galvenā, taču ne vienīgā meditāciju vieta. Aizskrējām uz templi, un atkal tikai mums noturēja svētkalpojumu. Sakritība? Paskatīsimies... Ap pieciem vakarā satumsa. Kāpām lejup. Nolēmām paēst Kioto. „Kvalitāte,” paskaidroja Jošiko. Ēdām krievu restorānā, kur blakus sēdēja ļoti divainas meitenes no Vladivostokas. Nedaudz parunājāmies. Virtuve briesmīga, bet visi sajūsmā. Pirmoreiz nogaršāju kumisu.

Pēc tam Jošiko veselu stundu skaidroja, ka rīt mums jāsatiekas pulksten 14:00, un man jābrauc līdz tādai un tādai stacijai, pēc tam jādodas kaut kur augšup. „Tad es tevi gaidu,” viņa nobeidz. Es nesa-protu, kāpēc Jošiko tik drausmīgi nervozē. Tik tikko šo to aptveru

un piekrietoši māju ar galvu. Jošiko aizdomīgi paskatās, — vai esam vienojušies? Tā arī šķirāmies. Grūti viņai ar mani.

Mājās vakariņās mazliet ieēdu un likos gulēt ap 23:00. Pieradums. Pamodos piecos no rīta un atkal iemigu, nogulēju līdz divpadsmitiem. Tobrīd atļāvu sev brīvu režīmu aklimatizācijas labad. Ritrita laikā, kas ir mana brauciena galvenais mērķis, nāksies ik dienas celties piecos no rīta, lai paspētu uz kalpošanu Kuramas templi.

***

Piebilde. Ritrits (jeb retrits) tulkojumā nozīmē vientulību, nošķirtību. Cilvēki dodas uz ritritu, lai nošķirtos no citiem, atstātu aiz sevis visas jucekļīgās domas un pilnībā veltītu sevi meditācijai, mācītos koncentrēties vai nodotos citam garīgās prakses veidam. Liela nozīme ir vietai, kur notiek ritrits. Parasti ritritu centrus iekārto gleznainās vietās, pakalnu virsotnēs, kalnu nogāzēs, tālu no pilsētas jucekļa un mašīnu straumēm, turklāt skolotājs vai ritrita vadītājs parasti nosaka uzvedības normas, raksturīgas konkrētajam ritritam. Piemēram, pilnīga klusēšana visu ritrita norises laiku. Tāpat noteikts arī zināms dienas režīms, ietverot skolotāja lekcijas, meditāciju sesijas, laiku barības uzņemšanai un tā tālāk.

***

Šodien braucu uz tikšanos ar Jošiko un mainīt valūtu. Izbraucu 25 minūtes pirms norunātā laika un nospriežu: „Kavējos.” Te pazib

doma: „Es taču nekad nenokavēju!” Un, lūk, kad teju uz labu laimi ieradās tikšanās vieta, pulkstenis rāda tieši 14:00. Jošiko, pilnīgi apstulbusi, skrien man pretim un kaut ko japāniski sauc, aplaudē. Manuprāt, viņa sauca: „Tas nevar būt!”... Uzdāvāju Jošiko krievu–japāņu vārdnīcu. Sev nopirku grāmatu par Reiki japāņu valodā un otru – par Taizemes masāžu. Pakļaiņoju pa pilsētu un – uz mājām.

***

Ceturtdā diena Japānā, 19. augusts. Pamodos 5:30 no rīta. Acimredzot organisms sāk noskaņoties ritritam (būs jāceļas pulksten 5:00). Sutīgi, gulju uz grīdas – tā ir vēsāk, taču spiež. Kailam gulēt nav ērti, ar palagu – karsti. Piepeši tāpat gulš ar lielu patiku sāku izpildīt jogas u. tml. vingrinājumus. Uzeju savā ķermenī dažas vājās vietas un sāku pie tām pastiprināti piestrādāt. Tā – divas stundas. Tas sagādā lielu gandarījumu, ķermenis padodas viegli, jau varu notupēt uz ceļiem daudz labāk nekā vakar. Labs temps. Ritrita laikā pilnībā būs jāizvingrina ķermenis, tas ir viens no maniem mērķiem. Galva joprojām skaidra, un arvien skaidrāk varu pārskatīt visu ritrita norisi. Lasu Dalailamas grāmatu un aptveru, ka daudzas lietas, kuras viņš izvirza Ceļā kā virsuzdevumus, jau saprotamas ne vien man, bet arī daudziem maniem skolniekiem. Tā ir lieliska apjauta, jo virzījies, gandrīz vai pēc tīras intuīcijas, taču pareizi vien iznācis. Paldies!

Pa logu redzami kalni dūmakā. Ļoti karsts gan mājā, gan laukā, neskatoties, ka laiks visumā pieturas apmācies. Mēdz uznākt īslaicīgs lietutiņš, tiesa, temperatūru tas neiespaudo. Tā pieturas ap 30 grādiem pēc Celsija, gaisa mitrums ir ļoti liels. Pa māju staigāju gluži kails, bet tas maz ko dod...

***

Piektā diena Japānā, 20. augusts. Rīts, pulkstenis ir 7:30 (Rīgā – 1:30), taču gulēt vairs negribas vai arī vienkārši nevaru. Naktī vairākas reizes pamodos: karsti, gulvieta uz grīdas ir neērta, sāp pleci, mēģinu apkampt spilvenu. Prieka nekāda. Vakars devos apskatīt apkārtni. Dzīvoju guļamrajonā, te ir vienkārtu, divstāvu, arī daudzstāvu mājas, tāpat kā pie mums. Mazliet pafotografēju upi kopā ar japāņiem – viņi ļoti vēriģi skatījās no lejas: vai es tos redzu? Kad saprata, ka redzu gan, sāka priecīgi māt ar rokām un palēkdamiem klaigāt: „Banzai!”... Pa-

ēdu pie ķīniešiem — ne visai garšīgi, pēc tam pie japāņu mielojos ar kaut kādām bumbiņām eļļā – lūk, tas gan bija gardi – un vēl saldējumu. Ritrita laikā ēdišu pavisam maz un reti — galvenais ir ūdens un zaļā tēja.

Tā sanācis, ka ritritu Kurama kalnā sākšu rīt. Jāceļas jau pulksten 5:00, jo 7:00 jābūt klostēri uz svētkalpojumu. Turklāt šodien ir manu 30 dienu Reiki „Līdzjutības” seansu sākums. Kā tas būs? Cilvēkiem, kuri man uzticas, šoreiz ir tik dziļa motivācija, kā vēl nekad. Esmu noskaņots Brīnumam.

***

Piebilde. Sākot ar 1994. gadu, bet kopš 2000. gada praktiski ik dienas nodarbojos ar cilvēku un dzīvnieku ārstēšanu no attāluma. Jēdziens tuvu—tālu pastāv vien mūsu prātos; Visuma enerģijai, kas piesātina ar enerģiju visu izplatījumu, nav nekādu šķēršļu. Taču, neskatoties uz šķietamo vienkāršību, ārstēšana no attāluma ir ļoti dziļa, nopietna prakse. Pirms braukšanas uz Japānu piedāvājos sarīkot speciālu ritrita distances ārstēšanas kursu. Tā nu 21 dienu seansus saņēma 108 cilvēki no 5 pasaules valstīm. Rezultāti bija pārsteidzoši – pilnīgi izārstēto vien bija 49 % cilvēku, darbā ar situācijām pozitīvi rezultāti fiksēti 90 % gadījumu. Cilvēki, atcerieties – jūsu domas dzirdamas visā Visumā! Esiet apzinīgi, nepārkāpiet Kosmosa likumus!

***

Šodien 14:00 man pakaļ atbrauks taksmetrs, un tad – uz „Kioto Royal hotel”. Varbūt tur vismaz naktīs atpūtišos no karstuma. Esmu sācis daudz nodarboties ar

jogu, un ir panākumi: jau gandrīz brīvi varu tupēt uz ceļiem uz grīdas, nekliežot aiz sāpēm. Ķermenī daudzviet jūtams sasprindzinājums: mugurā, jostasvietā... Tomēr gana slinkot! Katru dienu intensīvi jātrenējas, Rīgā arī! Apsolos!...

Par zīmēm! Mans mīļais, labais septiņnieks! Protams, no stacijas līdz Jošiko mājai – septiņas pieturas, mājas numurā – 77. Bet linolejs vannas istabā un gaitenī tāds pats kā manā dzīvoklī Rīgā.

Nu, lūk, beidzot esmu hotelī. Istabā maziņa, toties ir kondicionieris un laba duša. Pats pilsētas centrs...

Tagad iešu pastaigāt pa pilsētu, pēdējo reizi pirms ritrita sākuma...

Vakarā pulksten 22:00 – pirmās distances seanss. Seansa laikā apmēram stundu lasīju šo cilvēku vēstījumus. Dievs Kungs! Palīdzi viņiem kļūt labākiem, izprast sevi! Palīdzi viņiem saprast citus, iepazīt sevi, palīdzi viņiem tapt veselīem miesā, palīdzi pieņemt ciešanas ar pateicību... Īpašu dziļu izjūtu nebija, vienkārši sūtīju visiem gaismu un mīlestību. Bija vīzija, redzēju, kā baltā gaisma iziet no Kuramas kalna pašas virsotnes un ielūst visu to cilvēku ķermeņos, kuri pieņēma manu seansu.

AUSTRUMU KULTŪRAS CENTRS

**Reiki
Gaismas skola**

ANNO 2000

Reiki skola no A līdz Z

Transformation Game

Japāņu tradīcijas reiki meistars – skolotājs

MIHAĻS MOŠENKOVS

piedāvā:

- ♦ apgūt japāņu tradīcijas reiki;
- ♦ piedalīties Reiki apļos katru pirmdienu plkst. 19.00;
- ♦ piedalīties reiki terapijas bezmaksas dziedniecības seansos;
- ♦ apgūt psihoterapijas un meditācijas praksi.

Sīkāk par semināru un prakšu programmām uzzināsiet saitā www.spirit.lv vai zvanot pa tālr. 2 9707027.

